

NINA MITROVIĆ

PREMIJERE

PORTRET

FESTIVALI

RAZGOVOR I

POVODOM

OBLETNICE

AKTUALNOSTI

VOK

HISTORIJS

MEDIJ

TEORIJA

NOVI PREVEDBI

NOVE KNJIGE

DRAME

Rodila se 10. lipnja 1978. u Slavonskom Brodu. Apsolventica je dramaturgije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Piše drame i scenarije.

Komšiluk naglavačke (2002.) praizveden je u HNK-u *Ivana pl. Zajca* u Rijeci 2003. u režiji Saše Anočića, a potom uprizen u Bosanskom narodnom pozorištu u Zenici u režiji Nine Kleflin (2005.).

Nagrada za najbolji tekst na *Danima satire* 2003. u Zagrebu. *Kad se mi mrtvi pokoljemo* (2003.), dramski tekst podnaslovljen kao *Raja bez raja*, praizveden 2004. u Satiričkom kazalištu *Kerempuh* u Zagrebu u režiji Saše Anočića.

This bed is too short or just fragments (*Ovaj krevet je prekrtak ili samo fragmenti*, 2004.) predstavljen je u programu *Stuckemarkt* u sklopu festivala *Teatertreffen (Berliner Festspiele)* 2005. u Berlinu (scensko čitanje). Preveden je na hrvatski i njemački jezik. Premijerno će biti izveden u HNK-u *Ivana pl. Zajca* u Rijeci u sezoni 2005./06.

Autorica je radiodokumentaraca *Tko ne umre, nije čovjek* (2004.) i *Bolesnici zdravog duha* (2004.).

Radiodrame: *Krivac* (2001.), *Komšiluk naglavačke* (2002.), *Raja bez raja* (2003.), *Bota Zdenković – monodrama za inspektora Botu i njegovo civilno ja Zdenkovića* (2004.).

Radiodrama *Raja bez raja* predstavljala je Dramski program Hrvatskoga radija na *Prix-Europi* u Berlinu listopada 2004.

Objavljene drame: *Krivac* (2002.), *Komšiluk naglavačke* (2004.).

Ostali dramski tekstovi: *Familija u prahu* (monodrama, 2003.), *Bota Zdenković – monodrama za inspektora Botu i njegovo civilno ja Zdenkovića* (2004.)

Trenutačno piše dva scenarija za dugometražne filmove za producentsku kuću *Interfilm*.

NINA MITROVIĆ

**ovaj krevet je prekratak
samo fragmenti**

drama

naslov izvornika:

this bed is too short

or

just fragments

---

*Toliko je bilo u životu stvari kojih smo se bojali. A nije trebalo.
Trebalo je živeti.*

Ivo Andrić, *Znakovi pored puta*

*Sve ima svoje doba, i svaki posao pod nebom ima svoje vrijeme.
Vrijeme rađanja i
Vrijeme umiranja...*

Biblija, Propovjednik 3, 3

i negdje imam krila al nisu za let

Daniel Biffel, pjesma *Dijete, obitelj i vanjski svijet*

PREMIJERE

PORTRETI

FESTIVALI

RAZGOVORI

POVODOM

OBILJEŽICE

AKTUALNOSTI

VOX

HISTORIJE

AFERI

TEKSTI

NOVI PREVEDBI

NOVE KNJIGE

DRAME

Neki ljudi ili tek fragmenti njih samih...

**IRENE
TOM**

**PETE
SHEILA
MAMA**

**SESTRA
DOKTOR**

**NOVINAR
KURVA
POGREBNIK**

ČOVJEK SUNCOKRET

zapravo, samo njegov glas, ali ni taj glas možda nije njegov

... fragmenti ljudi koji su oživjeli iz fragmenata Giuliova života.
I nekih drugih života.

FRAGMENTI PRIČE O OGLASU

Bolnica. Soba s pacijentima. Tom leži na krevetu. Irene sjedi pokraj njegovog kreveta.

TOM: Jeste li pisac?

IRENE: Ne.

TOM: Novinar?

IRENE: Ne.

TOM: Možda TV reporter? Da, vi biste mogli biti TV reporter.

IRENE: Nisam.

TOM: Pa koji ste onda kurac?

IRENE: Ja... ja radim u kafiću.

TOM: U kafiću?

IRENE: Pa, tako se samo zove, a zapravo, to je samo birtija, ona preko ceste.

S druge strane ceste nalazi se birtija. Sheila je tamo, spravlja kapučino.

TOM: Zaboli me kurac za to! Želim znati zašto ste ovdje.

Pete sjedi na kauču. U dnevnom boravku. Nešto njegove odječe je na podu.

IRENE (Tomu): Pročitala sam vaš oglas. (Peteu.) Stvarno čudan. I to je bilo jučer, mislim da je bilo jučer...

Irene sjedne pokraj Petea. On počinje otkopčavati njezinu košulju.

DRAME PETE: Prijedi na stvar.

Pete je sasvim prešao na Irene.

IRENE: Saću.

Pete pokušava gurnuti ruku u njezine gaćice.

PETE: I ja ću.

IRENE: Prestani.

PETE: Tek sam počeo.

IRENE: Želim ti ovo ispričati...

PETE: Slušam.

IRENE: Ne, ne slušaš!

Pete ne prestaje pa ga Irene odgurne.

PETE: Ma, jebi se!

IRENE: Ne želim to raditi.

Irene odlazi s kauča, uzima jednu čašu pa kreće prema Sheili.

TOM: Šta želite?

IRENE: Pročitala sam vaš oglas.

Kafić. Ne, to je birtija. Sheila spravlja kave.

SHEILA: Imaš ga sa sobom?

Irene odloži čašu na šank. Potom iz džepa izvadi komad papira pa ga ponudi Sheili.

IRENE: Evo.

SHEILA: Ti ga pročitaj. Ja moram napraviti ovaj glupi kapučino.

Irene rastvori papir i počinje čitati.

IRENE: "Muškarac u kasnim šezdesetima umire i želi ispričati svoju priču nekome s dobrim ušima. Trenutačno je odsjeo u bolnici 'Sestara milosrdnica.'" (Tomu.) Pročitala sam vaš oglas. (Sheili.) I, šta misliš?

SHEILA: Mislim da bi ti trebala čitati stripove ili porno časopise umjesto tih glupih oglasa.

IRENE (Tomu): Pročitala sam vaš oglas. I zanima me.

TOM: Šta?

IRENE (Sheili): Ma daj, ja mislim da je zanimljiv.

SHEILA: Zanimljiv? Reću ti šta ja mislim da je zanimljivo.

Sheila pokaže prstom prema nekome u birtiji.

SHEILA: Onaj tip, vidiš ga?

IRENE: Onaj s naočalama?

SHEILA: Ne, jebeš njega! On je idiot koji me redovito hvata za dupe pa mu ja isto tako redovito pljunem u njegov talijanski kapučino.

Sheila nudi Irene da pljune u kapučino.

SHEILA: Očeš probat?

IRENE: Ne, fala.

SHEILA: Bojiš se?

TOM: Izgledam uplašeno?

IRENE: Ne znam. Ali ja bi bila uplašena.

SHEILA: Bojiš se?

IRENE: Ne, samo ne želim to raditi.

SHEILA: Ima neko ko hoće.

Sheila pljune u kapučino. Irene odlazi i...

... sjeda na kauč pokraj Petea. Zakopčava košulju.

IRENE: Ne želim to raditi. Ne želim se jebati.

PETE: Ne?

IRENE: Da. Ali bi isto tako htjela razgovarati.

PETE: Onda razgovaraj.

IRENE: Nije više važno.

PETE: Onda se možemo sad jebati?

IRENE: Ne.

Pete ustaje.

PETE: O. K., reci mi.

IRENE: Šta?

PETE: O tom jebenom oglasu.

IRENE (Tomu): Pročitala sam ga. I zanima me.

TOM: Šta? Da gledate kako umirem?

Pete se oblači.

PETE: O čemu je?

IRENE: Zašto to radiš?

PETE: Šta sad radim?

IRENE: Oblačiš se.

PETE: Hladno je.

IRENE: I ti si.

PETE: Aha, a ti si najtoplija kučka koju sam ikad sreo.

IRENE: Jebi se!

PETE: Hoću.

IRENE: Sa mnom ne.

PETE: Slažem se.

Pete oblači jaknu.

Irene sada sjedi pokraj Tomova kreveta.

TOM: Šta vas zanima? Da gledate kako umirem?

IRENE: Oćete da odem?

Irene ustaje.

TOM: Ja vas nisam tjerao da dođete. Možete slobodno ići.

Pete oblači cipele.

IRENE: Gdje ideš?

Pete je već otišao.

Irene sjedne.

TOM: Da, vi možete odšetati odavde. Vi možete. Ja, s druge strane, ja sam zapeo. Zapeo u ovom jebenom krevetu. Vidite kako je kratak? Noge su mi u zraku.

Briga njih ako je neko visok. Uostalom, zašto da se zamaraju? Umrijet ću bez obzira na to koliko sam visok ili nizak.

IRENE: Bojite se?

TOM: Izgledam uplašeno?

IRENE: Ne znam. Ali ja bi bila uplašena.

TOM: Vi ste niski. Ovaj krevet bi vam dobro pristajao. Baš dobro.

Irene je za šankom. Razgovara sa Sheilom.

IRENE: On je samo pedeset metara udaljen od nas. I umrijet će.

SHEILA: Svi ćemo.

IRENE: Samo preko ceste, u onoj groznoj bolnici, u nekom kratkom krevetu.

SHEILA: Kratkom?

TOM: Pristajao baš dobro.

IRENE (Sheili): Zamišljam te krevete da su kratki.

TOM: Ovaj krevet bi vam pristajao baš dobro.

SHEILA: Nemoj mi reći da ćeš ići?

IRENE: Ne, naravno da ne.

Irene se vraća Tomu.

SHEILA: Mislim, zašto bi neko išao tamo?

TOM: Pristajao bi vam baš dobro. Ali, vi niste ta koja umire.

IRENE: Taj tip je na kraju i, ono, možda sad zna šta je život zapravo.

TOM: Ali vi ne umirete. Jeste bolesni?

IRENE: Ne.

TOM: Mlade žene dobivaju rak dojke ovih dana.

IRENE: Ja nemam rak.

TOM: Nikad se ne zna. Trebali bi otići doktoru.

IRENE: Nisam bolesna!

TOM: To sam i ja mislio. A pogledajte me sad.

Sheila ponovno pljune. Pete se približava birtiji.

IRENE: Imate rak?

TOM: Više od jednog. Imate cigaretu?

IRENE: Daju vam da pušite?

TOM: Ne pitam njih, pitam vas.

Sheila uzme kapučino, namigne Irene i krene prema jednom od stolova.

IRENE: Ne pušim.

Pete pali cigaretu. Sheila stavlja kapučino pred čovjeka s naočalama.

SHEILA: Evo vašeg kapučina. Nadam se da ćete uživati u njemu.

TOM: Vi niste TV reporter i ne pušite. Vi ste dosadni.

OBITELJSKI FRAGMENTI

Opet birtija. Irene je jedina koja radi. Čisti čaše.

Mama je za šankom.

MAMA: Onaj čovjek, samo me zgrabio.

IRENE: Misliš, zgrabio te za dupe?

MAMA: Vidjela si?

IRENE: Ne. Samo, on to stalno radi.

MAMA: Hmm, ljubomorna si jer je zgrabio mene.

IRENE: Aha, jesam.

Irene čisti šank.

IRENE: Pomakni se malo.

MAMA: Čisto je.

Irene je pogleda. Nije to nimalo lijep pogled. Mama se malo pomakne. Irene očisti šank, a potom odloži krpu.

IRENE: Onda, zašto si ovdje?

Tomova soba. Tom ima posjet.

NOVINAR: Ja sam novinar.

TOM: Napokon.

IRENE: Onda, zašto si ovdje, mama?

MAMA: Htjela bi kapučino.

IRENE: I zato si išla s jednog kraja grada na drugi? Samo zbog kapučina?

MAMA: Volim kako ga spravljate ovdje.

IRENE: Znači, hoćeš kapučino?

MAMA: Ne, jebeš to, daj mi rakiju!

Novinar iz kaputa izvadi bocu rakije.

NOVINAR: Hoćete vi malo?

MAMA: Daj mi rakiju!

NOVINAR: Hoćete malo?

TOM: Možda poslije.

NOVINAR: Obično ne pijem. Nego eto, baš sam prolazio kraj tog dućana i vidio ovu bocu rakije... Bila je na popustu.

Novinar izvadi još jednu bocu rakije.

NOVINAR: Pa sam kupio dvije.

TOM: Popust je kriv za to.

NOVINAR: Gledajte, ja ne pijem. Barem ne prije podneva.

IRENE: Rakiju? Dobro. Imaš novac da to platiš?

MAMA: Zašto me to pitaš?

IRENE: Zato što je ovo birtija i da bi dobila piće, moraš ga platiti. Dakle...

MAMA: Imam novac.

IRENE: Pokaži ga.

MAMA: Irene...

IRENE: Onda je to to. Nema pića za tebe.

Irene okrene leđa Mami i čisti nešto, bilo što.

MAMA: O. K., O. K., pokazaću.

Mama kopa po svojoj torbici.

MAMA: Nisi u redu prema meni.

IRENE: Baš me briga.

MAMA: Trebala bi pokazati malo poštovanja.

IRENE: A ti bi trebala pokazati malo novca.

MAMA: Ali ja sam tvoja mama.

IRENE: Pa šta?

MAMA: E pa, samo se sjeti ko te donio na ovaj svijet.

IRENE: Imaš novac ili ne?

Mama zatvori torbicu.

MAMA: Imala sam ga.

TOM: Dakle, za koji časopis pišete?

NOVINAR: Pa, vidite, nije tako jednostavno.

PREMIJERE

PORTRETI

FESTIVALI

RAZGOVOR S

POVODOM

OBLJETNICE

ACTUALNOSTI

VON

HISTRIONIS

MEDIJ

TEORIJA

NOVI PREJEVODI

NOVE KNJIGE

DRAME

TOM: Nezaposleni ste?

Novinar otpije pozamašan gutljaj rakije.

NOVINAR: Ko danas nije? Ali, ja samo trebam tu jednu šansu i to je onda to.

TOM: I vi mislite da sam ja ta vaša šansa?

NOVINAR: Kažete da imate priču.

TOM: Imam.

NOVINAR: Ne smeta ako sam direktan?

TOM: Pucajte.

NOVINAR: Jeste li ikad upicali koga?

TOM: Mislite, ubio nekoga?

NOVINAR: Aha, jeste li?

TOM: Ne.

NOVINAR: Bili u zatvoru?

TOM: Ne.

NOVINAR: Sigurni ste?

TOM: E pa, takvog nečeg bi se sjećao, zar ne?

NOVINAR: Ova rakija je za kurac. Nije ni čudo da je bila na popustu.

Novinar otvori drugu bocu rakije i otpije iz nje.

TOM: E pa, dobre stvari u životu nikad nisu besplatne.

NOVINAR: Istina. Onda...

IRENE: Šta hoćeš?

NOVINAR: Onda, koja je vaša priča?

IRENE: Onda, šta hoćeš sad?

MAMA: Samo jednu malu, sitnu rakiju, dušo moja.

TOM: Vidite, bio sam zaljubljen u tu ženu...

MAMA: Samo jednu.

IRENE: Ma, jebi se!

Novinar ispljune rakiju na pod.

NOVINAR: Ma, dajte! To je vaša priča?

MAMA: Ti si baš kao tvoj otac. Baš kao to govno.

NOVINAR: Vi trošite moje vrijeme!

Novinar ustaje.

TOM: I ona je poginula.

NOVINAR: Odlično!

Novinar sjedne.

TOM: Ja ne mislim tako.

NOVINAR: Sori, ali to je baš ono što sam trebao.

TOM: E pa, to nije ono što sam ja trebao.

NOVINAR: Žao mi je.

TOM: Je l' je?

Novinar iz džepa izvadi kemijsku olovku. Gleda Toma i čeka da počne pisati bilješke.

TOM: Bila je jako mlada.

NOVINAR: Još bolje... Sori, profesionalna deformacija.

TOM: Imala je dvanaest godina.

Irene je kraj Toma. Smije se.

IRENE: Ne mogu vjerovat! I popužio je to? Nemojte mi reći da je.

Novinar zapisuje.

NOVINAR: Dvanaest...

TOM: Je. Do samoga kraja.

Novinar prestaje pisati.

NOVINAR: Kako to mislite dvanaest?

TOM: Kao deset plus dva.

NOVINAR: A vi ste imali, koliko godina?

TOM: Trideset, više-manje.

NOVINAR: Pa, šta ne mislite da je ta vaša veza bila, možda pomalo ilegalna?

TOM: Ali mi smo voljeli jedno drugo.

IRENE: Koji idiot!

TOM: I alkoholičar, također.

NOVINAR: Čovječe, ona je bila dijete!

TOM: Ja sam je doživljavao kao ženu. Znae šta hoću reći?

NOVINAR: Ne sasvim.

TOM: E pa, bila je poput cvijeta, čeznula je da je netko ubere.

NOVINAR: I vi ste to napravili?

TOM: Na određen način, da.

IRENE: To je kao ona knjiga.

NOVINAR: Jeste gledali onaj film?...

IRENE: "Lolita".

NOVINAR: Mislim da ga je Spielberg napravio.

IRENE: To je bio Kubrick.

NOVINAR: Svejedno. Onda, jeste ga gledali?

TOM: Ne, ali sam čitao knjigu.

NOVINAR: Ima knjiga?

IRENE: Nabokov ju je napisao.

NOVINAR: To ću zabilježiti.

IRENE: I tamo imate tog profesora i on se zaljubi u Lolitu. A ona je još djevojčica.

TOM: To već zvuči poznato.

NOVINAR: Onda, je l' bilo nešto poput toga?

TOM: Ne.

TOM: Onda, je l' ti se svidjela?

IRENE: Ne baš.

NOVINAR: Ne?

IRENE: Neki dijelovi su dosadni.

NOVINAR: Jeste sigurni?

TOM: Sad je dosta, vrijeđate me.

NOVINAR: Nisam htio. Žao mi je.

TOM: I treba vam biti. Taj Humbert Humbert tip iz knjige, e pa, on je bio stvarno degutant. Iskoristio jednu Lolitu. Ali ja, u drugu ruku, ja sam volio svoj cvijet.

NOVINAR: Aaa, sad mi je jasno, to je bilo nešto platonsko?

TOM: U početku.

NOVINAR: A poslije početka?

TOM: Znao sam da ćeš se vratiti.

IRENE: A onaj tip...

TOM: Takozvani novinar?

IRENE: Aha, je l' se on vraća?

TOM: Nadam se.

NOVINAR: Recite mi.

TOM: Pa, otkud da počnem?

NOVINAR: Od početka.

IRENE: Stvarno bi ga htjela upoznat.

Novinar odlazi.

TOM: Možemo nešto sredit. To jest, ako se ja ne ubijem u međuvremenu.

Irene se smije.

TOM: Ozbiljan sam.

IRENE: Aha, baš.

TOM: Jesam, Irene.

Irenin se osmijeh zaledi.

TOM: Odi do prozora.

IRENE: Zašto?

TOM: Samo odi.

Irene se približi prozoru.

TOM: Šta vidiš?

IRENE: Ne znam. Vidim klupu.

TOM: To nije to.

IRENE: I neko drveće.

TOM: Ne. Vidiš dvadeset metara. Ova je soba dvadeset metara visoko. Dvadeset metara iznad zemlje. Pa sam mislio, ako skočim, pa, postoji mogućnost da ću preživjeti. A to ne želimo. Želimo li?

IRENE: Zašto mi?

TOM: O. K., ja. Ne bi podnio da ostanem živ, totalno polomljen i samo čekam da umrem. To je jedini razlog zašto još nisam skočio.

IRENE: Moj otac je.

MAMA: Ti si baš kao tvoj otac.

Irene kreće prema birtiji.

IRENE: Ne znam zašto, ali je. To je bilo nakon što nas je ostavio. Moja majka počela je piti kad je otišao. Ili je počela piti i on je otišao. Ne znam.

Irene daje Mami piće.

IRENE: Evo.

PREMIJERE

PORTRET

FESTIVAL

RAZGOVOR I

POVODOM

ODLIETNICE

ACTUALNOSTI

VOK

HISTORIJS

MEDIJ

TEORIJA

NOVI PREVEDBI

NOVE KNJIGE

DRAME

IRENE: Ali tog dana, pa, tog se dana definitivno napila.
I rekla je...

MAMA: Kučkin sin je napokon dobio šta je zaslužio.
Mama iskapi čašu.

IRENE: Nije ni čudo da je otišao.

TOM: Pametna odluka, ja bi rekao.

IRENE: Koja?

Tom ne odgovara.

IRENE: To što je ostavio nas? Ili ovaj svijet?

Irene daje Mami još jedno piće.

IRENE: Evo. Jedna putna.

MAMA: Srce si.

IRENE: Aha, znam.

Irene odlazi...

... do prozora.

IRENE: Nisam bila na sprovodu. Previše sam ga mrzila
što nas je ostavio. Pa sam ostala kod kuće.

TOM: Tvoja majka je išla?

IRENE: U svojoj najboljoj haljini. Plavoj, sa žutim cvjetovima.

TOM: Još uvijek ga mrziš?

Irene pogleda Toma.

IRENE: On je ostavio moju majku, ali, na kraju, ja sam
napravila isto. Jednog dana samo sam je ostavila.

MAMA: Daj, sjedi malo sa svojom mamicom.

IRENE: Imam posla.

MAMA: Ali nema nikoga.

Irene se vraća i sjedne s njom.

MAMA: Onda, dušo, zašto radiš u ovoj rupi?

IRENE: A šta bi trebala? Bit glumica?

MAMA: Pa, ja sam uvijek govorila da bi bila dobra.

IRENE: Ne seri.

MAMA: Dušo, ovo mjesto nije za tebe.

IRENE: A za tebe je?

TOM: Neću skočiti, Irene.

*Mama pokušava uhvatiti kćer za ruku, ali Irene je
povuče.*

MAMA: Dušo...

IRENE: Gle, sad stvarno moram radit.

Irene odlazi...

... natrag do prozora.

IRENE: Dijete sjedi na klupi. Mala djevojčica. I maše. Ali
ne meni. Maše svojoj majci.

MAMA: Daš mi još jednu? Samo jednu. Jednu sitnu.

FRAGMENTI MAME I PETEA, IDE IM BAŠ DOBRO

*Birtija. Mama sjedi za jednim stolom. Pije. Sama,
naravno. Pete uđe i ide ravno prema Irene.*

PETE: Kad ti je pauza?

IRENE: Za sat vremena.

PETE: Uzmi je sad.

IRENE: Ne mogu.

PETE: Dobio sam neku lovu. Ajmo negdje na ručak.

IRENE: Ne mogu.

Mama praznom čašom lupa po stolu.

MAMA: Irene!

Pete se okrene.

PETE: Koji kurac ona oće?

IRENE: Samo je pusti na miru. Pijana je.

PETE: To vidim.

MAMA: Irene!

PETE: Neko bi je trebao izbacit.

IRENE: Pete...

MAMA: Irene, najdraža moja!

IRENE: Tu je posljednja četiri sata.

Pete kreće prema Maminu stolu.

IRENE: Gdje ćeš?

PETE: Možda ona želi ručat sa mnom.

Pete dolazi do Mamina stola. Uzima stolicu.

PETE: Mogu?

Mama se ni ne potruđi dignuti glavu. Pete sjedne. Iz džepa izvadi cigarete i upaljač i stavi ih na stol.

PETE: Sjećate me se?

Mama pogleda Petea i potom samo uzme jednu njegovu cigaretu.

PETE: Slobodno. Aha, ja sam Pete. Aha, tako je, onaj s kojim Irene živi. Posljednje tri godine.

MAMA: Imaš novaca?

PETE: Irene, daj nam nešto za popit!

MAMA: Ne bi trebala radit ovdje.

PETE: To joj ja stalno govorim.

Irene dolazi s pićima.

PETE: Nek budu duple!

IRENE: Kreten.

Irene se vraća za šank.

Mama pokušava zapaliti cigaretu, ali bez uspjeha. Pete joj pripaljuje.

MAMA: Trebala bi si nać nešto...

Mama počne kašljati. Irene nosi pića.

PETE: Tvoja mama i ja baš smo pričali o tebi i slažemo se, mogla bi si nać neki drugi posao.

IRENE: Aha, i ti ćeš mi ga nać?

PETE: Pa, mogao bi.

Mama iskapi svoju rakiju.

PETE: Ajde, Irene, daj nam još koju. Ako ti to nije problem.

IRENE: Zapravo, je.

PETE: Dođi ovamo.

IRENE: Šta?

Pete zgrabi Irene za ruku i počne je vući prema sebi. Ljubi je. Mama ispije i Peteovo piće. Irene uzima prazne čaše i nosi ih na šank.

MAMA: Aha, trebala bi si nać pristojan posao. Obrazovana je. Istina, a, nije završila taj glupi fakultet, šta je ono studirala, šta je to bilo...

PETE: Književnost.

MAMA: Aha, to sranje. E pa, nije ga završila, al' svejedno, obrazovana je. I trebala bi si nać nešto bolje. Pristojan posao. Trebala bi, znaš.

PETE: Slažem se.

MAMA: I pristojnog dečka usto.

PETE: Ma koji kurac ti sad sereš? Ima mene.

MAMA: Aha, to sam zaboravila.

PETE: Onda samo zaboravi cijelu jebenu ideju, O. K.?

MAMA: O. K.

PETE: U redu.

MAMA: Trebala bi mislit na budućnost. A s tobom neće imat dobar život, je l' tako?

PETE: Gle, sad sam popizdio. Fakat sereš. Ja imam lovu. Vidiš ovo?

Pete joj pokazuje novac.

PETE: I ovo? I ovo?

Pete joj pokazuje cigarete, mobitel i druge stvari. Sve ih stavlja na stol.

MAMA: Aha, imaš sad, ali sutra, ko zna? Irenin otac bio je baš kao ti. Baš kao ti. Sve je imao i na kraju me ostavio bez ičega. Prema tome, znam ja, imaš ti sad, istina, ali sutra, ne znam.

PETE: E pa, ja znam da ja plaćam ova pića.

MAMA: Irene zaslužuje nekog boljeg, vjeruj mi. Nekog odgovornog i sve to. Ona to zaslužuje.

Pete ustane.

MAMA: Slažeš se sa mnom, John?

PETE: Pete! Ja sam Pete!

Mama mu pokazuje svoje crvene cipele. On je uopće ne gleda.

MAMA: Svidaju l' ti se moje cipele?

PETE: Jebi se! Irene!

MAMA: Očeš ih kupit?

PETE: Irene!

Irene dolazi do stola.

IRENE: Šta očeš?

PETE: Reci joj da ponovi šta je upravo rekla.

IRENE: Pete, pusti je na miru.

PETE: Ne, oču da to ponovi.

Pete se nagne na stol. Gleda Mamu ravno u oči.

PETE: Reci.

Mama gleda u Irene.

MAMA: Pipo me je.

PETE: Ubit ću je!

MAMA: Još je gori nego što je bio tvoj otac.

PETE: To je to! Izbaci je van. Ako ti nećeš, ja ću.

PEF MUJEPI

PORTRET

FESTIVALU

RAZGOVOR I

POVODOH

OBLJETNIKE

ARTUALNOSTI

MOX

HISTRICHS

WEDS

TEORIN

IGVI PRUEVODI

NOVE KNJIGE

DRAME

IRENE: Pete...

Pete zgrabi Mamu za lakat.

IRENE: Pusti je!

MAMA: Opet me pipa! Vidiš, dušo? Pipa me!

Irene gurne Petea i on pusti Mamu.

PETE: Dobro. Ja odlazim.

IRENE: Dobro.

Pete odlazi.

IRENE: Zadovoljna?

Mama joj pokazuje cipele.

MAMA: Je li ti se sviđaju moje cipele?

IRENE: Jesi sad zadovoljna?

Mama još uvijek gleda svoje cipele. Irene odlazi.

MAMA: Zadovoljna, da.

FRAGMENTI PRIČE NAŠEGA GOSPODINA

Tomova soba. Pokraj njega sjedi Irene. U drugom je krevetu neki čovjek. Razgovara sam sa sobom, uglavnom psuje i s vremena na vrijeme jaukne.

TOM: Sve ima svoje vrijeme i mjesto. Bog je to rekao, u onoj svojoj knjizi.

IRENE: Mislite, u Bibliji?

TOM: Kojoj drugoj? Pa jedino je tu napisao. Koji sretni kreten! Jedna knjiga i postane najpopularniji tip na Zemlji. Neki ih napišu na stotine i nikad im ne objave sliku u novinama. Čak ni u lokalnima.

IRENE: Ja to ne želim. Ja samo želim biti sretna.

TOM: E pa, citirat ću ga opet. Našeg Gospodina. Sve ima svoje vrijeme.

IRENE: Al' ja želim biti sretna sad.

TOM: Možda nisi spremna za to. Barem ne još.

IRENE: A šta bi trebala? Čekat dok ne umrem?

TOM: To si ljepo rekla.

IRENE: Nisam tako mislila. Sori.

TOM: Ne moraš se ispričavati. Ali mi možeš učiniti uslugu.

Tom otvara ladicu noćnog ormarića. Dok to čini, napravi grimasu.

IRENE: Dajte, ja ću.

Tom joj rukom pokaže da može i sam. Iz ladice izvadi injekciju.

IRENE: Mrzim igle.

TOM: Na mom mjestu moraš ih voljeti. Znaš, nikad zapravo nisam volio droge. Ali sad, ne bi imao ništa protiv.

IRENE: Toliko boli?

TOM: Da sam mazohist, rekao bi da mi nikad u životu nije bilo bolje.

Tom priprema injekciju i daje ju Irene.

TOM: Onda, možeš ti to? Ona jebena sestra gora je od nacista. Bolje bi to napravila zatvorenih očiju. Vjeruj mi, bi.

Irene pokušava nešto, bilo što s injekcijom. Zatim je samo odloži na noćni ormarić.

IRENE: Ne mogu ja to.

TOM: Ne može ni ona. Divna sestra.

IRENE: Ne, stvarno...

TOM: Bojiš se? Smiješno, jer znaš, ja sam onaj koji bi se trebao bojati.

Tom pokazuje na svog cimera.

TOM: Vidiš ga?

Irene se okrene.

TOM: Dovedi su ga baš neki dan i dali mu toliku dozu sedativa, dozu koja bi i konja ubila. Ali ovaj ovdje, e, taj nije usta zatvorio ni na trenutak. Slušaj ga. Upravo sad razgovara sa svojom ženom. Ili barem on vjeruje da to radi.

Tom imitira svog cimera.

TOM: Zašto sam te oženio, May? Tu frazu ponavlja svakih sat vremena.

IRENE: Ona ga nije došla posjetiti?

TOM: Da zna šta govori, ne bi dolazila. Ali ne zna, pa je bila ovdje dva puta. Ljubila ga, grlila, oh, da, prava dama, nježna. I šta on kaže kad ona ode?

IRENE: Zašto sam te oženio, May?

TOM: Tako je. Ali danas su je operirali. Slijepo crijevo, moglo bi biti to. Ili nešto jednako dobro. Zapravo, nije bitno. Ono što jest bitno je da je i ona sada tu. Samo dva kata iznad nas. A on, pa, obje noge su mu odrezali. Došao je prekasno. Pa su ih morali amputirati.

IRENE: To je grozno.

Tomov cimer jaukne.

TOM: Na zapadu ništa novo, ha?

Irene uzima injekciju s noćnog ormarića.

IRENE: Znate, mogu probati.

TOM: To su prave riječi.

Tom zavrne rukav i pruži joj ruku. Irene je nespretna s injekcijom.

TOM: Zamisli da sam ja crnac, a ti si, daj da vidim... ti si član KKK-a.

Irene drži Tomovu ruku i u nju upire injekciju.

IRENE: Je l' O. K. ovako?

TOM: Savršeno.

Irene cilja ruku. Njezine se ruke pomalo tresu.

TOM: Bila je ta žena. Tvojih godina, možda godinu ili dvije starija. I ona je bila kemičarka. Diplomirala je, ali nije mogla naći posao. Barem ne kao kemičarka. Pa se prijavila za posao čistačice. Pogodi gdje. U kemijskom laboratoriju. I dobila ga je. Šta radiš to? *Irene bira najbolji kut iz kojeg će to učiniti.*

IRENE: Nisam još spremna.

TOM: Nećeš ni biti, a ja ću već umrijeti. Dobro, došla je tamo ujutro, oprala podove i jedan je zaposlenik, zapravo profesor, došao do nje totalno raspizđen jer je loše obavila posao. A ona mu je rekla da to nikad prije nije radila. Nešto kao ti sada.

IRENE: O. K., saću. Samo mi dajte sekundu.

TOM: Samo sekundu?

IRENE: Nemojte gledati. Nastavite s pričom.

Tom okrene glavu od nje. Irene je nespretna, pokušava i odustaje sve vrijeme.

TOM: I rekla je tom profesoru da je kemičarka i profesor se još više raspizdio i odmah ju je unaprijedio u tajnicu. Sve se to dogodilo u manje od dva sata. A priča, kao što to s pričama obično biva, pa, proširila se vrlo brzo i do podneva ju je čak i šef laboratorija znao.

Irene napokon nacilja iglom i duboko udahne.

TOM: I tako, došao je do nje i unaprijedio je još jednom. I ona je postala...

Irene napokon to učini i Tom zaurla.

IRENE: Žao mi je.

Tom spusti rukav. Miran je, čak se i smiješi.

TOM: Ma, šalim se. Savršeno si to obavila.

IRENE: Oh, očete još jednu, postariji gospodine?

TOM: Ne dovodi me u napast, curo.

IRENE: I, kako je priča završila?

TOM: Pa, ona nije završila ni svoju prvu smjenu kao

čistačica, a već je postala osobni asistent onog glavnog tipa za laboratorij.

IRENE: Ne vjerujem. Nema šanse. Neću to popušit. Šta vi mislite ko sam ja, onaj vaš novinar?

TOM: Nisam to izmislio. Ja sam bio profesor koji se izderao na nju. Kasnije mi je rekla da joj je otac dao savjet. Rekao joj je, završila si tu školu, ne možeš naći posao, prema tome idi u laboratorij i radi tamo. Nije bitno šta, sve dok radiš na tom mjestu.

Pete stoji ispred birtije. Čeka Irene. Hladno je.

TOM: I sve ostalo će doći na svoje mjesto.

Irene izlazi iz birtije.

IRENE: Vraćam se.

PETE: Natrag u birtiju?

IRENE: Ne.

PETE: Svojoj mami? Nemoj mi reći da se vraćaš njoj?

IRENE: Ne. Natrag na fakultet.

PETE: Zašto?

IRENE: Zato.

TOM: Ali se ne smiješ predati.

Pete zapali cigaretu.

PETE: Opet ćeš odustat.

IRENE: Možda.

PETE: Aha, znam te, Irene. Jednostavno te znam.

IRENE: Možda me znaš.

TOM: To joj je otac rekao.

Irene počne odlaziti.

PETE: O. K., vrati se, meni je svejedno.

IRENE: Ne bi ti trebalo bit, znaš. Ne bi ti trebalo bit svejedno.

Irene dođe do Toma.

TOM: Znaš zašto sam ti ispričao ovu priču?

IRENE: Ne znam. Zašto?

TOM: Zato jer je bilo vrijeme i mjesto za nju.

PREMIJERE

PORTRETI

FESTIVALI

RAZGOVORI

POVODOM

GOLETHICE

ACTUALNOITI

VON

HISTRIONS

MEDIJ

TEORIJA

NOVI PREVEDBI

NOVE KNJIGE

DRAME

FRAGMENTI PRIČE O CIPELAMA

Birtija. Sheila radi. Mama je upravo ušla. Potpuno je pijana i jedva stoji na nogama.

MAMA: Je l' Irene tu?

SHEILA: Bit će popodne.

Mama sjedne na stolicu za šankom.

MAMA: Čekat ću. Mogu ja čekati.

SHEILA: Sad je deset ujutro. Doći će za, ono, šest sati.

MAMA: Mogu ja čekati.

SHEILA: Niste me čuli? Rekla sam za šest sati.

Mama ustaje. Pokazuje Sheili cipele.

MAMA: Si vidjela moje cipele?

Sheila ne gleda.

SHEILA: Super.

MAMA: Pogledaj ih.

Sheila pogleda cipele.

SHEILA: Super.

MAMA: Nove su. Želiš ih probat?

SHEILA: Ne.

MAMA: Si sigurna? Skinem ih za sekundu.

SHEILA: Nema potrebe.

MAMA: Dat ću ti ih.

SHEILA: Ja već imam cipele.

MAMA: Dat ću ih, recimo, u pola cijene.

SHEILA: Ne želim ih.

Mama skine jednu cipelu.

SHEILA: Šta radite to?

Mama stavi cipelu na šank.

MAMA: Evo je!

SHEILA: Obucite je.

Mama gurne cipelu prema Sheili.

MAMA: Ne, ti je obuci!

SHEILA: Ne želim.

MAMA: Ma, nemoj biti tako sramežljiva.

SHEILA: Nisam sramežljiva. I ne trebam vaše jebene cipele. Čak mi se ni ne sviđaju. Grozne su.

Mama uzme svoju cipelu.

MAMA: Nema potrebe da se dereš na mene.

Mama pokušava obući cipelu, ali ima problema s gravitacijom.

SHEILA: Ne derem se.

MAMA: Ne sviđaš mi se.

Mama skoro padne na pod.

SHEILA: Jeste O. K.?

MAMA: Zašto me to pitaš?

SHEILA: Jeste? Jeste u redu?

MAMA: Zašto me to pitaš?

Tišina. Mama napokon uspije obući cipelu.

SHEILA: Želite piće?

MAMA: Ako će te to razveseliti.

SHEILA: Hoće.

MAMA: Onda, može dupli viski.

Sheila joj toči piće. Mama se nasloni na šank.

MAMA: Ona me mrzi.

SHEILA: Ko? Irene?

MAMA: Ko drugi?

SHEILA: Ne mrzi vas.

MAMA: E pa, ni ne voli me.

Sheila joj daje piće.

SHEILA: Evo.

MAMA: Fala ti, draga. Ti si stvarno dobra prema meni.

Stanka.

MAMA: Ona me nikad ne grli, znaš?

Stanka.

MAMA: Hoćeš me ti zagrlit?

Sheila zagrli Mamu. Možda. A možda i ne.

FRAGMENTI SESTRA - DOKTOR CLICHE

Birtija. Doktor i Medicinska sestra sjede za stolom. Uglavnom Sestra priča. Ali on baš i ne sluša. Igra se svojim vjenčanim prstenom.

SESTRA: I on mi je pričao o svojoj ženi.

DOKTOR: Namjerno to radiš, je l' tako?

SESTRA: Ne, samo me slušaj.

DOKTOR: Ne mogu je ostaviti. Barem ne u ovom trenutku.

SESTRA: Ne, samo me slušaj. To nema nikakve veze ni s tobom ni s tvojom ženom.

Bolnica. Tomova soba. On ulazi. Upravo se istuširao. Na sebi ima bademantil.

TOM: Ti si jedan mali seronja, jebeš onu sestru.

DOKTOR: Dobro, ko je on?
SESTRA: Otkud da ja znam? Samo me nazvao jedne noći.
DOKTOR: Zašto tebe?
SESTRA: Pusti me da završim, O. K.?

TOM: I ti ćeš meni reći kad sam ja na redu?

DOKTOR: Nastavi.
SESTRA: Nazvao je i samo je htio razgovarati, o svojoj ženi. Rekao je da je jako voli.
DOKTOR: Dobro, zašto je zvao tebe?
SESTRA: Zato što to nije mogao reći njoj. Umrla je prije mjesec ili dva. I on ju je volio. Stvarno je. Osjetila sam to.

Irene dolazi do njihova stola, spremna uzeti narudžbu. Doktor se prestane igrati prstenom i pogleda je. Sestra to primijeti, naravno.

IRENE: Bok, šta ćete?
SESTRA: Kapučino. Smeđi šećer.

DOKTOR: Mislim da vas znam.

IRENE: Nisam sigurna u to.

DOKTOR: Aha, znam vas. Dolazite skoro svaki dan u bolnicu, u posjet onom starom čovjeku.

IRENE: Tom.

DOKTOR: Tako se zove?

IRENE: Vi bi to trebali znati. On je vaš pacijent.

Tomova soba. Doktor uđe.

DOKTOR: Nemam dobre vijesti.

TOM: Vi doktori nikad ih nemate.

DOKTOR: Neće vam biti bolje. Žao mi je.

TOM: Znate, upravo sam se nasapunjao. A vi ste, da vam jebem majku, zatvorili vodu. Pa sam se spržio.

DOKTOR: Spržio?

TOM: Ozbiljan sam. Zatvorili ste vodu. Pogledajte moj vrat. Spržen je. Vidite ga?

Doktor pogleda Tomov vrat.

TOM: Vidite?

DOKTOR: Vidim.

TOM: I tako, ja sav nasapunjan. I onda, odjednom, nema hladne vode. Tako da sam imao divno tuširanje u jebenoj kipućoj vodi. Jer ste vi zatvorili samo hladnu.

DOKTOR: Pukla je cijev. Upravo sad je popravljaju.
TOM: I eto mene tamo, stojim pod tušem, razmišljam, šta da radim sad, da stojim tu pet dana, nema šanse. Ne isplati se. Je l' tako?
DOKTOR: Zašto niste zvali sestru?

SESTRA: Smeđi šećer za mene.

TOM: Zašto? Da mi donese još vreliju vodu?

Doktor sjedne za stol.

DOKTOR: Ja ću kavu. Crnu.

IRENE: U redu.

Irene odlazi.

SESTRA: A, pa to je bilo lijepo.

DOKTOR: Šta?

SESTRA: Da ima, recimo, četrdeset ili pedeset godina, ne bi je zapamtio.

DOKTOR: Vrlo vjerojatno.

SESTRA: Ali ona nema četrdeset. Prije bi rekla da ima dvadeset.

DOKTOR: Ljubomorna si?

SESTRA: Mogu ja samo završit svoju priču?

DOKTOR: Izvoli.

SESTRA: Dakle, rekao mi je da je njegova žena obožavala suncokrete. Ti mi nikad nisi kupio cvijeće.

DOKTOR: Hoćeš da ti ga sad kupim?

SESTRA: Ne. I pitao me jesam li nervozna.

DOKTOR: Ponekad jesi.

SESTRA: Nisam.

Irene se vraća s pićima. Stavlja kapučino na stol.

IRENE: Evo, vaš kapučino.

SESTRA: Tražila sam smeđi šećer.

IRENE: Ispred vas je.

Sestra samo uzme smeđi šećer. Irene na stol stavlja espresso.

IRENE: I vaša kava. Crna.

Irene odlazi. Doktor pogleda za njom. Sestra čeka da završi s tim. Onda počne miješati kapučino. Čini to glasno.

Tom udara Doktora.

TOM: Seronjo mali! Šta ti misliš tko si? Znam ja tko si. Znam. Ti si jedan mali seronja, jebesh onu sestru. I ti ćeš meni reći kad sam ja na redu? Jebi se!

DOKTOR: U redu je.

TOM: Idiot. Ti si samo idiot.

DOKTOR: U redu.

Tom još uvijek udara Doktora. On se ne pokušava braniti.

TOM: Misliš da sve znaš? E pa, ne znaš.

DOKTOR: Ne znam ja ništa.

TOM: Tako je, ne znaš ti kurca.

Tom prestane udarati Doktora. Sjedne na krevet. Rukama prekrije lice.

Sestra još uvijek miješa svoj kapučino. Doktor dođe do stola, sjedne i pogleda je.

DOKTOR: Nisi?

SESTRA: Šta?

DOKTOR: Nervozna.

SESTRA: Imam potpuno pravo biti. Buljiš u nju.

DOKTOR: A ti razgovaraš sa strancima u sred noći.

SESTRA: S tobom ne mogu razgovarati, zar ne?

DOKTOR: Moramo razgovarati, znate?

Tom makne ruke s lica. Gleda Doktora ravno u oči.

TOM: Reći ću ti šta ja znam. Došao sam ovdje zbog jedne bolesti, sad ste ih vi otkrili još pet. Došao sam zbog pluća, sad mi je krv za kurac. Prema tome, mi ne moramo razgovarati.

SESTRA: Ne, mi ne moramo razgovarati.

FRAGMENTI PRIČE ZAKLJUČANIH U WC-u

Irene se zaključala u kupaonicu. Sjedi na rubu kade. Pete je na vratima. Lupa po njima šakama, a potom i nogama.

PETE: Irene! Pusti me unutra!

IRENE: Odlazi!

PETE: Irene, žao mi je.

IRENE: Zbog čega?

PETE: Ne znam. Ali si ljuta na mene pa mi treba bit žao.

IRENE: Treba ti bit.

PETE: I je.

IRENE: Ne, nije.

Bolnički WC. Irene i Tom stižu se u njemu. Tom simultano puši i kašlje.

IRENE: Jesi O. K.?

TOM: Ne, naravno da nisam. Ne bi bio ovdje da sam O. K., zar ne?

IRENE: Ne, pretpostavljam da ne bi.

TOM: Pretpostavljaš? Ti previše pretpostavljaš. Jesi u ista sigurna?

IRENE: Pretpostavljam da ne.

PETE: Oćeš izać, Irene?

Tom pokazuje na cigarete.

TOM: Hvala što si ih donijela.

IRENE: Nisam sigurna da sam to trebala napraviti.

TOM: Tako tipično za tebe.

IRENE: Šta?

TOM: Nikad nisi ni u šta sigurna.

IRENE: To sam samo ja.

TOM: Ne, to se ti bojiš. Bojiš se života, da ćeš pogriješiti.

PETE: Oćeš izać?

IRENE: Ne.

Tom popuši cigaretu, opušak baci u zahod i istoga trena zapali drugu.

IRENE: Sad si popužio jednu.

TOM: Jesi sigurna? Da ti kažem, prije nego što sam dospio ovdje, bio sam u jednoj drugoj bolnici, mije njam ih ko hotele...

PETE: Irene!

TOM: ... i tamo su bili ti pušioničari s rakom grla, izgledaju ko vanzemaljci, puni antena, po cijeloj glavi. I oni bi se išuljali van svakih sat vremena, sakrili se u kupaonicu i pušili. Pa, sad im je prekasno da prestanu. Šta nije?

IRENE: Pretpostavljam da je.

TOM: Hrpa vanzemaljaca puši. To je bio prizor za umrijeti. I morali su prekriti svoje rupe, ovdje, na vratu, tako da im dim ne bi izlazio van.

Kucanje na vratima.

TOM: Pst.

Kucanje postaje jače.

PETE: Znam da si unutra.

SESTRA: Znam da ste unutra.

TOM: Unutra nema nikoga.

Irene se počne smijati.

TOM: Pst! Čut će nas.

Sestra pokušava ući, pokušava otvoriti vrata, ali su zaključana.

SESTRA: Zvat ću doktora.

TOM: Recite mu da donese svoje cigarete.

SESTRA: Pustite me unutra!

PETE: Pusti me unutra, Irene!

Irene ne odgovara. Pete počne ponovno lupati. Irene hoda u krug po kupaonici.

PETE: Irene!

IRENE: Prestani!

PETE: Neću!

IRENE: Prestani!

PETE: Pusti me unutra!

SESTRA: Pustite me unutra!

TOM: Ovdje jedva ima mjesta za nas dvoje.

IRENE: Pusti je.

SESTRA: Zovem doktora. Posljednje upozorenje.

Irene otvori vrata. Pred njom stoji Pete.

PETE: Ne kužim. Pa nisi ti trudna.

IRENE: Nisam.

IRENE: Trudna sam.

TOM: Nemoj mi reći da je moje?

IRENE: Ne, naravno da nije.

Tišina. I Tom puši.

PETE: Dobro, zašto si ljuta?

IRENE: Zato jer neki ljudi jednostavno ne preuzimaju odgovornost za svoja djela.

PETE: O. K., on je kreten, ali to nema nikakve veze s nama.

IRENE: A šta da sam ja trudna?

PETE: Ali nisi.

IRENE: Šta da jesam?

PETE: Jesi li?

TOM: Jesi mu rekla?

PETE: Jesi li?

IRENE: Nisam.

TOM: Jesi mu rekla?

IRENE: Htjela sam prvo tebi reći.

TOM: Pošteno.

IRENE: Nisam. Ali šta da jesam?

PETE: Nisam o tome razmišljao.

Irene zatvori vrata. Pete sjedne na pod, oslonjen o vrata.

SESTRA: Treba vas biti sram.

Pete ustane.

Irene otvori vrata. Sestra stoji ispred njih. Raspiždena je.

SESTRA: Treba vas biti sram.

TOM: I je.

SESTRA: Ne govorim vama, govorim njoj.

TOM: Ona ne puši.

SESTRA: Kako se usuđujete? Dajete mu da puši, a čovjek ima rak pluća.

TOM: Ne zaboravite moju leukemiju.

IRENE: Žao mi je. Neće se ponoviti.

TOM: Ne ispričavaj se, Irene.

SESTRA: Van. Želim da odete odavdje.

IRENE: Sori. Idem.

Irene pokušava otići, ali je Tom ne pušta.

TOM: Irene, daj, pogledaj je, benigna je, iako izgleda jednako maliciozno kao i moji rakovi.

Tom ispuše dim Sestri u oči. Ona mu pokušava oduzeti cigaretu.

SESTRA: I dajte mi to.

TOM: Šta?

SESTRA: Znate vi dobro šta.

TOM: Ovo?

DRAME

Tom joj ponovne ispuhne dim u oči.

IRENE: Tom...

SESTRA: Dajte mi to!

Pete otvara kutiju.

Tom ponudi kutiju Sestri.

TOM: Uzmite drugu, ova ovdje skoro je gotova.

SESTRA: Hoću tu.

IRENE: Tom, daj joj cigaretu.

TOM: Dobro.

Tom daje Sestri cigaretu. Ona je baca u WC.

Pete pali cigaretu.

Tom je već zapalio drugu cigaretu.

SESTRA: Dajte!

TOM: Upravo sam vam dao jednu. A vi ih bacate.

SESTRA: Otkud vam to?

IRENE: Ja sam ih donijela.

SESTRA: Zašto mu niste donijeli pištolj umjesto toga?

TOM: Nisam ga tražio. Ali nije loša ideja, uopće nije loša. Irene, hoćeš mi donijeti pištolj sljedeći put kad dođeš, tako da mogu upucati ovu divnu damu?

IRENE: Hoću.

TOM: Eto, i to je riješeno.

FRAGMENTI PEPELJARE

Birtija. Sestra i Doktor sjede za istim stolom. On ima zavoj preko čela. Irene i Sheila su za šankom. Rade i promatraju par.

SESTRA: Zvao me opet.

DOKTOR: Ko?

SESTRA: Onaj čovjek.

DOKTOR: Čovjek Suncokret?

SESTRA: Aha. On to radi, samo podigne slušalicu, okrene broj i, pa, ako mu se sviđa glas, počne pričati.

DOKTOR: On je bolestan.

Sheila gleda Doktora. On će u jednom trenutku pogledati nju, a ona će mu se nasmiješiti.

SHEILA: Dobar je on.

IRENE: Meni se ne sviđa.

SHEILA: Ne, dobar je u krevetu.

IRENE: Ne, nemoj mi reći...

SHEILA: Upravo jesam. Prošli tjedan je došao s njom. I posvađali su se. Ona je otišla i na odlasku je razbila pepeljaru posred njegova čela. I tu ja upadam u priču.

SESTRA: Je l' boli?

DOKTOR: Ne više.

SESTRA: Žao mi je.

DOKTOR: Siguran sam da je.

SESTRA: Je.

Sestra mu pokušava dodirnuti čelo, ali on se povuče.

SESTRA: Šta si rekao svojoj ženi?

DOKTOR: Rekao sam joj da je neki ljudi pacijent razbio pepeljaru o moje čelo.

SESTRA: Znači, lagao si.

DOKTOR: Jesam li?

Irena spravlja kave. Sheila je više zaokupljena promatranjem para.

SHEILA: ... i bilo je skoro vrijeme zatvaranja, svi su već bili otišli, i znaš kako to ide, cuga na cugu, totalno smo se napili. Spavao je kod mene.

IRENE: U tvom krevetu?

SHEILA: Pa imam samo jedan, ali dovoljno velik za dvoje.

SESTRA: I rekla sam mu da se viđam s nekim.

DOKTOR: Ti si razgovarala s jebanim strancem o meni?

SESTRA: I rekla sam mu da me taj čovjek ne voli. Ili da me, u najmanju ruku, ne razumije.

DOKTOR: Je l' ovo opet o Lisi?

IRENE: Oženjen je.

SHEILA: Ne za nju.

IRENE: Trebala bi si naći nekog ko nije oženjen.

SHEILA: Nekoga kao Pete?

Irene se okrene prema Sheili.

IRENE: Šta to treba značiti?

Kapučino se razlije po aparatu za kavu.

SHEILA: Irene, kava... A, jebi ga!

IRENE: Ja ću to očistiti.
Irene čisti aparat za kavu.
IRENE: Nisi odgovorila.

DOKTOR: Koje je bilo pitanje?
SESTRA: Jebi se!

IRENE: Jebi se!
SHEILA: Nemoj toliko pizdit na mene. Ja sam samo rekla
šta mislim.

DOKTOR: Želiš da lažem?
SESTRA: Želim da odlučiš, jednom zauvijek.

SHEILA: Ja se samo želim jebat. Ne želim se spetljati s
nekim idiotom...

IRENE: Idiotom kao Pete?

SHEILA: To si ti rekla, ne ja. Gle, Irene, jesi sretna?

SESTRA: Nisam sretna.

SHEILA: Jesi?

IRENE: Pretpostavljam da jesam.

SHEILA: E pa, i ja sam. Imam sve šta trebam. Posao,
siguran, stan, iznajmljen, i tipa, skoro svaku noć.

SESTRA: A ljubav?

SHEILA: A šta s njom?

DRAME

Sestra razbije pepeljaru posred Doktorova čela. Djevojke se počnu smijati. Sestra baci nešto novaca na stol pa napusti birtiju. Sheila kreće prema Doktoru.

FRAGMENTI LUBAVI

Ispred bolnice. Nekoliko klupa, nešto drveća, ali svejedno, to još uvijek ne slični na park. Tom i Irene šeću okolo. On puši, naravno.

TOM: Voliš ga?

Irene uđe u dnevni boravak. Sjedne na kauč. Pete raspakirava televizor. Potpuno nov.

PETE: Svida ti se?

TOM: Voliš ga?

IRENE (*Tomu*): Naravno da da. (*Peteu.*) Kolko je košto?

PETE: Šta, ne sviđa ti se?

IRENE: Nismo platili stanarinu, Pete.

PETE: Pa šta?

IRENE: Pa moramo je platiti.

PETE: Hoćemo.

IRENE: Kad?

TOM: Razmišljaš o tome, pitaš se?

IRENE (*Tomu*): Ponekad, da. (*Peteu.*) Kad?

PETE: Gle, ima ravni ekran.

IRENE: Aha. Kad?

PETE: Uskoro.

IRENE: Uskoro nije dovoljno dobro.

PETE: Irene...

IRENE: Šta?

PETE: Samo začepi, molim te.

TOM: Pitaš li se?

IRENE: Ponekad.

TOM: Onda ga ne voliš. Vjeruj mi. Kad se to počneš pitati, tad je gotovo. To je savršen trenutak da spakiraš stvari i odeš.

PETE: Samo jebeno začepi!

TOM: Da odeš i nikad se ne vratiš.

IRENE: Ne slažem se, zapravo. (*Peteu.*) Moramo je platiti.

Tom sjedi na klupi.

TOM: Da ti kažem nešto. Ja sam bio oženjen. Čitavu jebenu vječnost. A trebao sam je ostaviti. Trebao sam to napraviti nakon naše druge godine. Mrzili smo jedno drugo iz dna duše.

IRENE: Moramo je platiti.

Pete se okrene prema Irene.

PETE: Gle, život nije samo plaćanje jebenih računa, znaš?

IRENE: Nije ni samo jebanje, znaš?

PETE: Trebao bi biti.

IRENE: Ali nije.

Pete se ponovno okreće prema TV-u i programira kanale.

PETE: Prije je bilo.

IRENE: Prije sam živjela kod mame. I seksali smo se u tvom autu.

PETE: Više to ne radimo.

IRENE: E pa, ti više nemaš auto.

PETE: Aha, moro sam ga prodat.

IRENE: Nemoj mene krivit za to.

PETE: Neću. Samo kažem da ga više nemam. Zašto? Jer nam je trebala lova za jebenu stanarinu!

IRENE: To je bila tvoja ideja! A i ja sad radim.

PETE: U onoj jebenoj birtiji.

IRENE: Ja barem radim.

PETE: Super. Stvarno super.

IRENE: Nisam tako mislila. Sori.

Irene krene...

PETE: Ne, ta ti je super, Irene. Aha, ja sam kriv što su me otpustili. I, aha, sretan sam zbog toga. Tako sam jebeno sretan.

IRENE: Sori.

... i sjedne kraj Toma.

TOM: I na kraju, moja žena je ostavila mene. I neće se vraćati.

IRENE: Neće?

TOM: Pa kako će? Mrtva je.

IRENE: Žao mi je.

PETE: Tako jebeno sretan.

IRENE: Žao mi je.

TOM: Ne treba ti biti. Tako je bolje za oboje. Nismo bili stvoreni jedno za drugo. Ali bila je jedna žena...

IRENE: Samo jedna?

Tom počne kašljati.

IRENE: Želiš da odemo unutra?

TOM: Ne.

IRENE: Sigurno?

TOM: Upoznao sam je u birtiji, mislim, svoju ženu. Zapravo, gdje drugdje možeš upoznati svoju bolju polovicu?

IRENE: Ja sam Petea upoznala na autobusnoj stanici.

TOM: Čudno, mislim, ti ipak radiš u birtiji.

Pete uključí TV.

PETE: U onoj jebenoj birtiji.

IRENE: To je kafić. I u to vrijeme bila sam na fakultetu, studirala sam književnost.

TOM: To sam ja htio studirati. Ali onda, eto, dobio sam tu stvarno veliku stipendiju za kemiju i to je bilo to – kemija. Prva greška. I, jesi diplomirala?

IRENE: Ne. Počela sam raditi i ostavila fakultet.

TOM: Posao, da. Ja sam radio po cijelom svijetu, znaš?

IRENE: Zar nisi rekao da si radio u laboratoriju?

TOM: Da, ali sam i puno putovao. I na početku sam vodio svoju ženu, Carol, tako se zvala, vodio sam je sa sobom. Ili bi ja negdje otišao, a ona bi došla za tjedan ili dva. Tako je bilo. Bilo je dobro, na početku. A onda...

Pete ne može pronaći kanale. Irene stoji nad njim.

PETE: Da ti jebem!

IRENE: Šta?

PETE: Ništa.

IRENE: Pogledaj upute. Zato i postoje, da bi ih ti mogao pogledati i znati šta da radiš.

TOM: ... a onda, samo sam je prestao voditi sa sobom. To je bilo nakon što sam prestao razgovarati s njom. I ona je napravila istu stvar. Vice versa. I tako, ja bi otišao, a ona bi ostala kod kuće. Naš život postao je dva odvojena života.

Pete pogleda Irene.

IRENE: Šta?

PETE: Ništa.

Irene odlazi natrag...

... prema Tomu.

TOM: Dva odvojena života. I to je bilo u redu. Bilo je.

IRENE: Žena koju si spomenuo...

TOM: Moja druga greška.

Tom ugasi cigaretu i odmah posegne za drugom.

IRENE: Daj, prestani!

PETE: Šta? Šta sad?

Pete zapali cigaretu.

Irene izvadi cigaretu iz Tomovih usta i baci je na pod. Tom se nasmiješi.

TOM: Upoznao sam je u Rusiji. Vera joj je bilo ime, ali ja sam je zvao Veročka. Voljela je to. A upoznao sam Veročku, pa, pogodi gdje.

IRENE: U birtiji?

TOM: Ne, u crkvi. Prvo što sam na njoj ugledao bile su njene ruke, jako male ruke, nešto kao tvoje. I instinktivno sam skinuo svoj prsten. Svoj vjenčani prsten. Samo sam ga skinuo i stavio u džep. Nije znala da sam oženjen. A željela je, pa, željela je ono što svaka žena želi. Ali ja sam se previše bojao da joj to dam. Bojao sam se ostaviti svoju ženu, iako ljubavi već tad nije bilo. I tako joj nikad nisam rekao da sam oženjen. A rekao sam joj da ću se vratiti.

IRENE: Ali nisi?

TOM: Zapravo, jesam. Ali sam zakasnio. Zakasnio sam dvije godine. I ona je tad već bila udana. Bio sam spreman ostaviti svoju ženu i živjeti s njom u toj velikoj votka zemlji, ali ona je već imala sina. I tako sam je izgubio. I ona nije skrivala svoj prsten kad sam je vidio taj put. U stvari, bila je ponosna na nje-ga. Ponosna. A ja... Ja jednostavno nisam mogao gledati te male ruke, ne više. A moj prsten, pa, ostao je tamo, u džepu.

Tom iz džepa izvadi vjenčani prsten.

TOM: Evo ga.

IRENE: Možda te nije dovoljno voljela.

TOM: Je. Ja sam bio taj. Previše sam se bojao. Bojao života. Sad znam da je jedina stvar koju ne trebaš raditi u svom životu bojati se.

IRENE: Žališ za tim sad?

TOM: Ne samo sad, cijeli svoj život.

IRENE: Misliš da bi trebala ostaviti Petea?

Pete napokon pronalazi kanal. Ide do kauča. Sjedne. Irene dolazi i sjeda na kauč. Neko vrijeme gledaju TV.

PETE: Znam zašto si ovdje. Samo da budeš što dalje od nje. Pobjegla si od jednog sranja i uvalila se u drugo.

IRENE: Nisi fer.

PETE: Život nikad nije.

Gledaju TV. Među njima tišina.

Tom dolazi do Irene.

TOM: Daj mi ruku.

Tom uzima njezinu ruku.

TOM: Hoćeš se udati za mene?

IRENE: Mislila sam da me nikad nećeš pitati.

Tom joj stavlja prsten na prst. Ona ga promatra.

IRENE: Je l' od zlata?

TOM: Zašto, želiš ga prodati?

IRENE: Pa sad, treba mi lova za stanarinu.

IRENE: Nismo platili stanarinu.

PETE: Pa šta?

IRENE: Pa moramo je platiti.

PETE: Život nije samo plaćanje jebenih računa, znaš?

Pete mijenja programe. Irene ustaje i odlazi...

... do Toma.

TOM: Možeš se useliti kod mene.

IRENE: Trebala bi to napraviti.

TOM: Ali, prvo se moraš razboljeti.

IRENE: Ili ti moraš ozdraviti.

TOM: Napraviti ću to.

Irene skinje prsten.

IRENE: Evo.

TOM: Ne, ti ga uzmi. Ja sam alergičan na zlato.

IRENE: Jesi?

TOM: Ne, samo na vjenčano prstenje.

Irene spremi prsten u svoj džep.

FRAGMENTI RASPIŽDENOG PETEA

Dnevna soba. Irene i Pete su usred...

IRENE: Ima šezdeset.

PETE: Šezdeset moj kurac! Nemoj mi prodavat ta sranja.

IRENE: Govorim ti istinu.

PETE: Aha, a ja sam glup. Izgledam ti glup?

IRENE: Sad da.

Pete počne prilaziti Irene.

PETE: Šta si to rekla?

IRENE: Ništa.

PREMIJERE

PORTRET

FESTIVALI

RAZGOVOR

POVODOM

OBLETNICE

AKTUALNOST

VON

HISTORIJSKI

MEĐU

TEORIJAMA

NOVI PRUFYODI

NOVE KNJIGE

DRAME

Irene se povlači.

PETE: Tako je, ništa. Prema tome, koliko ima godina?

IRENE: Dvadeset.

PETE: Znao sam!

Pete udari šakom o ormar. Potom jaukne.

PETE: Jebem ti!

Pete se drži za šaku. Doista ga boli.

IRENE: Jesi O. K.?

PETE: Je l' ti izgledam O. K.?

IRENE: Oćeš malo leda?

PETE: Dvadeset, ha?

IRENE: Nema dvadeset.

PETE: Sad si rekla da ima.

IRENE: Lagala sam.

PETE: Irene, nemoj da popizdim.

IRENE: Šta želiš da ti kažem?

PETE: Jebenu istinu!

IRENE: Ima šezdeset godina. Rekla sam ti.

PETE: Aha, a ti imaš osamdeset.

IRENE: Ne, ja imam dvadeset sedam.

PETE: To znam. A isto tako znam da on nema šezdeset.

Je l' te jebo?

Irene se nasmije. Pete je totalno raspižđen.

PETE: Nije smiješno. Nije nimalo smiješno, Irene.

IRENE: Nije me jebao.

PETE: Još ne?

IRENE: Ne, još ne.

PETE: Sad bi te trebao ubiti, znaš to?

IRENE: Zašto?

PETE: Zašto? Pitaš me zašto?

IRENE: Aha, pitam te zašto.

PETE: Jer se jebeš s njim!

IRENE: Ne radim to.

PETE: Nisam glup, Irene.

IRENE: To si već ustvrdio.

Pete se približi Irene.

PETE: Šta sam?

Irene ga gleda ravno u oči.

IRENE: Ustvrdio. Zaključio.

Pete ozlijeđenom rukom zgrabi njezinu bradu.

PETE: Znam šta to znači.

Pete odmah pusti Ireninu bradu jer ga ruka boli još više.

PETE: Ah, da ti jebem ruku!

Pete jaukne i počne mahati ozlijeđenom rukom.

IRENE: Trebao bi staviti malo leda na nju.

Irene se uputi u kuhinju.

PETE: Di ćeš ti? Sjedi dolje.

IRENE: Po led...

PETE: Sjedi dolje.

Irene sjedne na kauč.

PETE: Tako s njim razgovaraš?

IRENE: Kako?

Pete je imitira.

PETE: Ustvrdio.

IRENE: Ti si idiot.

PETE: Idiot? Idiot? Idiot?

IRENE: Aha, idiot.

PETE: Jesi me ti to upravo nazvala idiotom?

IRENE: Jesam.

PETE: U redu. Ja sam idiot. U redu. A ti si drolja.

IRENE: U redu.

PETE: I, je l' dobar?

IRENE: Dobar je čovjek.

PETE: Irene, u jebanju.

Irene zgrabi kipić sa stola i baci ga prema Peteu.

Pete se na vrijeme izmakne i kipić se razbije o zid.

IRENE: Dosta mi te je.

Pete s poda podigne kipić, odnosno njegove dijelove.

PETE: Razbio se.

IRENE: Jebe mi se.

PETE: Meni ne. Jer sam ga ja platio.

IRENE: Vratit ću ti.

PETE: Šta, i lovu ti daje?

IRENE: Zašto si takav?

PETE: Jer sam idiot.

IRENE: Želiš ga upoznati?

PETE: U boksačkom ringu, možda.

Irene ustane.

IRENE: Pete...

Irene mu se približi. On još uvijek drži kipić ili nešto što je nekad bilo kipić.

PETE: Razbio se.

IRENE: Nema veze.

PETE: Kupio sam ti ga za rođendan.
IRENE: Znam.
PETE: Bila si sretna tad kad sam ti ga dao.
IRENE: Želiš malo leda...

Stanka.

IRENE: Donijet ću malo.

Irene ode u kuhinju. On pokušava popraviti kipić, ali nema šanse da to napravi. Onda ga samo stavi na stol. Ona donese led u krpi za suđe. Stavlja mu ga na ruku. Pogledaju se. Ona se nasmiješi. On se njoj nasmiješi. Ona ga poljubi. On stavlja led na stol. Ljube se.

FRAGMENTI SEKSA

Irene i Pete upravo su se poseksali.

Tomova soba. Drugi krevet je prazan.

TOM: Je l' pao kakav seks jučer?

Irene oblači donje rublje.

IRENE: Šta?

TOM: Seks. Znaš šta je to. Nemoj mi reći da si još uvijek djevica.

Irene oblači odjeću. Pete puši.

IRENE: Nisam.

TOM: Onda, jesi se?

Irene ustane. Potpuno je odjevena.

IRENE: Šta?

TOM: Jebala.

Irene se okrene prema Tomu pa mu priđe i sjedne pokraj njega.

IRENE: Zapravo, jesam.

TOM: I ja sam.

Kurva stoji ispred ogledala. U donjem rublju.

IRENE: Jesi?

TOM: Prije deset godina. Ni ne sjećam se kako je bilo.

IRENE: Isto je.

TOM: Još uvijek, ha?

IRENE: Na zapadu ništa novo.

TOM: Nešto ipak je, ja bi rekao.

On pogleda iza Irene. Irene se okrene i ugleda prazan krevet.

TOM: Ostavio me.

Tišina.

IRENE: Je l' on?...

TOM: Aha.

Tišina.

IRENE: Kad?

TOM: Tijekom noći. Zapravo, više pred zoru. Samo je prestao psovati i znao sam, jednostavno sam znao da nešto nije u redu. Njegova zadnja riječ bila je "kučka".

IRENE: Kučka?

Kurva se šminka.

TOM: Da, kučka. Ali to nisam rekao njegovoj ženi.

IRENE: Šta si joj rekao?

TOM: Rekao sam joj da je rekao "pupoljak".

IRENE: Pupoljak?

TOM: I bila je sretna. Pa, ne baš sretna, to nije prava riječ.

IRENE: Možda je i bolje tako. Mislim, izgubio je noge i... Ne znam.

TOM: Njegovo tijelo bilo je ovdje satima. Neka glupa procedura, mrtvačnica se ne otvara prije sedam. Tako da je on istodobno i bio i nije bio tu. Samo je ležao tamo. Ja sam mu sklopio oči. A ona jebena sestra se derala na mene jer sam to napravio.

IRENE: Derala se?

TOM: Ali ja sam se derao još više, tako da je izjurila van i zvala doktora. I doktor je došao i onda su ga samo odnijeli, u podrum. Mrtvačnica je tamo. Ima nekog smisla, zar ne?

IRENE: Znači, on je sad koliko, četiri kata udaljen od svoje žene?

TOM: Pet. I, znaš, kad netko umre kraj tebe, u tvojoj sobi, to je najgora stvar koja ti se može dogoditi dok si tu. Imaš osjećaj da si ti sljedeći.

IRENE: Želiš da odemo na pljugu?

TOM: Ne danas.

IRENE: Šta želiš?

Kurva pride blizu Tomova kreveta. Oblači svilene čarape.

TOM: Novac.

KURVA: Ja volim novac.

IRENE: Novac?

TOM: Da, mogla bi mi posuditi nešto novaca. Ne mogu obećati da ću ti vratiti, ali zapravo nikad ne znaš.

Irene izvadi novčanik.

IRENE: Koliko trebaš?

Irene izvadi nešto novaca iz novčanika.

KURVA: To će biti dovoljno.

Irene mu da nešto novaca.

IRENE: Evo.

Tom uzme novac...

... pogleda Kurvu i potom stavi novac na noćni ormarić.

TOM: Ne zanima te za šta mi treba?

IRENE: Zanima me. Ali te neću pitat. Ako želiš, ti ćeš mi reći.

Kurva sjedne na Tomov krevet.

KURVA: Želiš da ti ga popušim?

TOM: Šta?

Irene odlazi.

IRENE: Ako želiš, ti ćeš mi reći.

TOM: Neću ti reći.

IRENE: Pošteno.

Irene je otišla.

TOM: Šta?

KURVA: Želiš li da pušim tvoj kurac?

TOM: Da, molit ću.

Kurva počinje otkopčavati njegovu pidžamu. Sve ga vrijeme dodiruje.

KURVA: Voliš to?

Tom stavi ruku na njezine grudi.

TOM: Ti?

KURVA: Ja volim novac.

TOM: Barem si iskrena.

Irene uđe. I ostane na vratima.

IRENE: Ja...

Kurva ne miče ruku s Tomove pidžame.

TOM: Trenutačno sam malo zauzet.

KURVA: U troje ništa. To nije bio dogovor.

IRENE: Ti si gad!

TOM: Irene...

Irene zalupi vratima i ode.

KURVA: Hoćemo mi nastaviti?

Tom nakratko razmisli.

TOM: Zašto ne? Još uvijek imamo pola sata.

Kurva pogleda na sat.

KURVA: Zapravo, dvadeset minuta.

TOM: Kako vrijeme leti kad si u dobrom društvu.

KURVA: Aha, aha, hoćemo mi nastaviti?

TOM: Budi moj gost.

Kurva ga dodiruje i s vremena na vrijeme se zabulji kroz prozor. Tom u početku uživa, ali potom počne plakati. Ili jecati. Kurva još uvijek gleda kroz prozor.

KURVA: Svršavaš?

TOM: Plačem.

KURVA: Neki muškarci to rade. Neki su mirni, a neki se deru ko da ih kolješ.

TOM: Ne, ja plačem. Stvarno plačem.

Tom je nježno odgurne.

KURVA: Šta nije u redu?

TOM: Djeca.

KURVA: Tvoja djeca?

TOM: Ne moja. Nemam ih. Ne moja djeca.

KURVA: Znaš da ćeš mi svejedno morat platiti?

TOM: Možeš ih čuti noću. Plaču. Ponekad čak i vrište, samo ponekad. Obično, samo plaču. Ne tako glasno, ali ih možeš čuti.

KURVA: Ja ne čujem ništa.

Kurva gleda novac na noćnom ormariću.

TOM: A ponekad, čuješ dijete kako plače čitav sat, ili čak satima, i onda, samo u sekundi...

KURVA: Aha?

TOM: Prestane.

KURVA: To je dobro.

TOM: Ne, nije.

KURVA: Mogu zapalit?

Kurva zapali cigaretu.

TOM: Kad dijete utihne, to znači da je otišlo.

KURVA: Otišlo?

TOM: Otišlo, umrlo, nije više živo, nikad više.

KURVA: To je grozno.

Tom gleda kroz prozor.

TOM: Ja ne želim umrijeti.

Kurva uzme novac s noćnog ormarića.

TOM: Da?

Vrata se otvore. Irene ude.

IRENE: Moramo razgovarati.

TOM: Očekivao sam te.

Irene ugleda Pogrebnika.

IRENE: Mogu doći kasnije.

TOM: Ne, molim te, daj udi. Ovo je moja kći, Irene.

Pogrebnik ustane i poljubi Ireninu ruku.

POGREBNIK: Vi ste jako mladi.

TOM: Ne, samo sam ja jako star.

Pogrebnik ponudi stolicu Irene. Ona sjedne. Pogrebnik mora stajati.

TOM: Ovaj čovjek pročitao je moj oglas. I ti si došla baš na vrijeme. Biramo kovčeg.

IRENE: Kovčeg?

POGREBNIK: Lijes.

IRENE: Znam šta to znači.

POGREBNIK: Za vašeg oca je.

TOM: Aha, nije za tebe.

IRENE: Onda O. K.

Pogrebnik brzim pokretom izvadi iz torbe katalog s primjerima kovčega. Otvori ga i doda ga Tomu. Tom se pretvara da je zainteresiran i pokaže katalog Irene.

TOM: Onda, koji bi ti?

POGREBNIK: Sugerirao bi mahagonij. To je onaj na strani šesnaest.

Pogrebnik ni ne pričekava, nego brzo otvori katalog na stranu šesnaest. Irene se uopće ne trudi pogledati.

IRENE: Ja bi išla na najjeftiniji.

TOM: O, Irene, samo jednom u životu umireš. Prema tome, nećemo sad biti štedljivi.

IRENE: Ali ja ga plaćam.

TOM: To je istina. Ona plaća.

IRENE: Tako da bi ja da te kremiraju.

TOM: Oho, koja ideja. Ja sam za! (*Pogrebniku.*) Šta vi mislite o tome?

POGREBNIK: Ja?

IRENE: I možda možemo staviti tvoj pepeo u onu staru limenu kutiju u kojoj držiš duhan.

TOM: To mi se sviđa!

POGREBNIK: Meni ne.

TOM: Prema tome, čini se da vas ipak nećemo trebati.

POGREBNIK: Čini se. Ali ako razmislite o tome, vidite, na strani devet, tu ima...

PREMIERE

PORTRET

FESTIVALI

FRAGMENTI ISTINE

RAZGOVOR I
POVODOM
OBLIETNICE
AKTUALNOSTI
VOX
HISTORIJS
MEDIA
TEORUA
NOVI PREVEDBI
NOVE KNJIGE

Tomova soba. On sjedi, naslonjen na jastuke. U vazi je žuto cvijeće. Na stolici sjedi Pogrebnik. Malen čovjek, možda ima naočale, ali definitivno malen.

POGREBNIK: Pročitao sam vaš oglas.

TOM: Dakle, znate čitati. To je u redu.

POGREBNIK: I, vidite, ja mislim da vam mogu pomoći.

TOM: Možete me učiniti zdravim?

POGREBNIK: Ne. Ne radim to.

TOM: Imate neke droge za mene?

POGREBNIK: Ne. Ne. Nije ništa takvo.

TOM: Nego kakvo?

POGREBNIK: Pa, dajte da vam kažem, ja vodim tu firmu, pogrebnu firmu. Zove se "Posljednje odmaralište".

TOM: Prikladno.

POGREBNIK: Znam.

Pogrebnik pogleda cvijeće.

POGREBNIK: Moram nešto primijetiti.

TOM: Napravite to.

POGREBNIK: Ovo cvijeće...

TOM: Irene mi ga je donijela.

POGREBNIK: To je za sprovode.

TOM: To je samo cvijeće.

POGREBNIK: Ali to je za sprovode.

TOM: Ne brinite, bit će korisno vrlo skoro. A zato ste i vi tu. Je l' tako?

Kucanje na vratima.

IRENE: Definitivno kutija za duhan.

POGREBNIK: Dobro.

Pogrebnik uzme katalog iz Tomovih ruku, spremi ga u torbu, još jednom poljubi Ireninu ruku pa se uputi prema vratima.

POGREBNIK: Dovidjenja.

Pogrebnik izade. Tom i Irene šute. Irene je malo nervozna.

IRENE: Znači, jučer si imao posjet?

TOM: Jesam.

IRENE: Nemoj mi reći da je pročitala tvoj oglas?

TOM: Ne, ja sam pročitao njen.

IRENE: Nije smiješno, nije nimalo smiješno.

TOM: Ali to je istina.

IRENE: Znači, novac koji sam ti dala...

TOM: Vratit ću ti ga. Kraj priče.

Tom pokušava sjesti uspravnije, ali to ga boli.

TOM: Ne trebam pomoć.

IRENE: Nisam je ni ponudila.

TOM: Primijetio sam.

Tom napokon pronađe položaj koji je tražio, ali to ga ne sprječava da uzdiše.

IRENE: Ne moraš mi vratiti taj novac.

TOM: Meni odgovara.

IRENE: Kako si to mogao napraviti?

TOM: Ja nisam napravio ništa. Ona se sama snašla.

Tišina. Tom uzdiše.

IRENE: Trebaš injekciju?

TOM: Želiš me povrijediti?

Irene otvori ladicu, nađe injekciju i izvadi je.

IRENE: Daj mi ruku.

TOM: Sestra će.

IRENE: Ona to radi loše.

TOM: I ti ćeš, također.

Irene odloži injekciju. Tom zavrne rukav pidžame.

IRENE: Želiš da pozovem sestru?

TOM: Ne. Ti mi je daj.

Irene uzme injekciju i uhvati ga za ruku.

IRENE: Tvoje vene, ne vidim ih dobro.

TOM: Uživaj u tome?

Irene pokaže na injekciju.

IRENE: Šta, u ovom?

TOM: Gle, mala, samo daj.

Irene mu da injekciju. Čini to poput profesionalke. On spusti rukav.

IRENE: Onda, je l' ti se svidjelo?

TOM: Bilo je sasvim u redu.

IRENE: Ne, ona žena jučer, kako je bilo?

TOM: Kao da mi je bio prvi put.

IRENE: Tako loše?

TOM: Još gore.

Oboje se nasmiju.

TOM: Onda, zašto si došla jučer?

IRENE: Željela sam te izvesti van.

Klub. Glasna glazba. Sheila sjedi za jednim stolom u kutu. Već je prilično pijana. Na stolu su tri čaše. Dvije su gotovo prazne, treća je puna.

TOM: Ne moraš to raditi.

IRENE: Znam.

Tom oblači odijelo.

TOM: Oh, sad znaš. Više ne pretpostavljaš?

IRENE: Čini se ne.

Sheila se smije i pije.

TOM: Onda, hoćeš li me izvesti van?

IRENE: Razmislit ću o tome.

Irene dolazi do stola, uzima čašu i pije. Sheila se smije. Počinje grliti Irene.

SHEILA: Irene, ti si tako sretna.

IRENE: Sheila, ti si tako pijana.

Odjednom Sheila počne plakati.

SHEILA: Da, ja sam samo pijana, a ti, ti imaš Petea. A ja, koga ja imam?

IRENE: Naći ćeš nekoga.

SHEILA: Imam trideset šest godina.

Tom dođe do stola.

TOM: Ali meni izgledaš mlađe.

SHEILA: Je l'?

TOM: Aha, više kao da ti je trideset pet.

Tom sjedne. On neće taknuti svoje piće do kraja večeri.

IRENE: Trideset pet i pol.

Sheila se nasmije. Tom i Irene se smiješe.

SHEILA: Oće doć Pete?

IRENE: Ne znam.

SHEILA: Trebala bi ga nazvat, aha, trebala bi. Tom, reci joj da nazove Petea.

IRENE: On zna gdje smo.

SHEILA: Reci joj, Tom.

TOM: Ti si joj već rekla, Sheila.

SHEILA: Ma, jebite se vas dvoje, ja ga idem zvat!

Sheila nekako ustane.

IRENE: Nisi ni taknuo viski.

TOM: Ne valja. Stavljaju vodu u njega.

SHEILA: Meni je dovoljno jak.

TOM: Siguran sam da je.

Sheila ode.

IRENE: Oćeš nešto drugo?

TOM: Ne, dobro sam.

IRENE: Sigurno?

TOM: Ne brini se za mene.

Stanka.

TOM: Jesi mu rekla?

IRENE: Ni neću.

TOM: Trebala bi, znaš.

IRENE: Ja neću imati to dijete, Tom.

Tišina. Dugotrajna.

IRENE: Ne mogu to napraviti. Jednostavno ne mogu. Ne više, ne s Peteom.

TOM: Fali mi to. Imati dijete.

IRENE: Možda ću požaliti. Ne znam.

TOM: Ja znam da ja jesam.

IRENE: Treća greška, ha?

Sheila se vrati.

TOM: Dobila si ga?

SHEILA: Ne znam njegov broj. Ali ima jedan tip za šankom...

Sheila sjedne između njih i nesvjesno stavi ruku na Tomovo koljeno. To djeluje na Toma tako da se osjeća pomalo nelažodno.

SHEILA: Hoćemo zaplesati?

IRENE: Sheila, pusti ga na miru.

Tom nježno makne Sheilinu ruku sa svojega koljena.

Ona to ni ne primijeti.

SHEILA: Aha, možemo tu plesati. To je još bolje. Puno bolje. To ćemo napraviti. (Tomu). Je l' tako, tatiće?

Sheila se počinje gibati u ritmu glazbe. Još uvijek sjedi. Tom ulazi u igru. Odjednom ona prestane plesati i upre prstom u nekoga.

SHEILA: Vidiš onog tipa?

TOM: Kojeg? Ne vidim ništa, tvoja ruka mi smeta.

Sheila makne ruku koja je Tomu zaklanjala pogled. On sada može vidjeti što ona pokazuje.

SHEILA: Onaj tamo. Upravo se nasmiješio Irene.

IRENE: Pa šta?

SHEILA: Tom, nisi to vidio? Morao si.

TOM: Ne, Sheila, nisam.

SHEILA: E pa, je. I da sam ja ti, ja bi se pokrenula.

IRENE: E pa, ja se neću pokrenuti.

SHEILA: Tom, šta ti misliš?

TOM: Mislim da sam star.

SHEILA: Ne, treba li Irene otić tamo i razgovarat s njim?

IRENE: O. K., otiću.

Irene ustane i ode. Sheila se okrene Tomu.

SHEILA: Onda, Tom, ti imaš kolko, sedamdeset, a?

TOM: Ne, šezdeset.

SHEILA: Svejedno, i dalje mi izgledaš ko da imaš sedamdeset.

TOM: Volio bi da imam. Vjeruj mi, Sheila, volio bi.

Sheila se smije, a potom prolije piće po cijelom Tomu.

SHEILA: A, jebi ga, ode moj viski!

Tom uzme maramicu iz džepa i obriše se njome.

SHEILA: Sori.

TOM: U redu je.

SHEILA: Irene će me ubiti. Dovala te tu da se provedeš jer ti nije baš puno ostalo, aha, znam, Irene mi je rekla. A sad ti je tu još gore nego u onoj bolnici.

TOM: U redu je.

SHEILA: Ne, nije. Gore ti je. A to znači da ti je stvarno grozno jer ja znam, aha, mogu samo zamislit kako je grozna ona jebena bolnica.

Tom stavi maramicu natrag u džep.

SHEILA: Oh, jebote, zrigaću se.

Sheila ustane i padne natrag. Tom se malo odmakne od nje. Irene se vrati.

IRENE: Tip je peder.

Sheila i Irene se smiju. Zagrlje se. Tom ustane.

IRENE: Gdje ideš?

SHEILA: Možda je on peder.

Tom odlazi.

IRENE: Tom!

SHEILA: Ma, pusti ga, vrijeme mu je za ic u krevet.

IRENE: Sheila!

Tom je otišao. Irene se oslobodi Sheilina zagrljaja.

IRENE: Tom!

Irene otrči za njim.

FRAGMENTI ODLAŽENJA

Noć. Ispred kluba. Auti prolaze. Tom stoji i pokušava uhvatiti taksu. Irene je upravo izašla iz kluba.

TOM: Taksu!

IRENE: Tom!

TOM: Taksu!

Irene dođe do Toma i stane ispred njega.

IRENE: Tom, čekaj!

Pete oblači jaknu. Pored kauča je kovčeg. I neke kutije.

IRENE: Moramo razgovarati o tome.

Irene dođe do Petea.

PETE: Ne, ne moramo.

IRENE: Moramo.

PETE: Ne. Ne želim razgovarati s tobom. Samo idi.

IRENE: Pete.

PETE: I ne zaboravi ponijeti ove jebene kutije sa sobom.

IRENE: Pete...

Irene ga pokušava dodirnuti. On se odmakne od nje. Irene ide u...

... birtiju. Mama sjedi za stolom. Sheila je iza šanka.

MAMA: Kako je Pete?

IRENE: O. K., valjda.

MAMA: Dušo, jeste vas dvoje O. K.?

PETE: Jebi se, Irene!

IRENE: Ostavila sam ga.

MAMA: Postoji druga žena.

PETE: On je.

MAMA: Neka druga, jesam u pravu?

IRENE: Ništa takvo.

MAMA: E pa, dušo, događa se.

PETE: On je. Onaj tip. To je to. Znam da je.

IRENE: Ne, nije on.

Irene otrči do Toma.

IRENE: Tom!

PETE: Nemoj meni lagati, Irene.

Sheila izlazi iz kluba. Maše Irene. Jedva hoda.

IRENE: Tom!

SHEILA: Irene, uzet ćemo drugi.

TOM: Taksu!

Taksu je došao. Tom otvori vrata. Irene ga uhvati za ruku.

IRENE: Nemoj ići.

PETE: On je. Znam da je.

Sheila sjedi s Mamom.

MAMA: Onda, znaš je?

SHEILA: Koga?

MAMA: Peteovu novu curu?

SHEILA: On ima novu curu?

MAMA: Nisi to znala?

Irene stoji ispred Petea.

PETE: Nemoj meni lagati, Irene.

IRENE: Ne lažem. Nema nikoga. Samo ja. Moram biti sama neko vrijeme.

IRENE (Tomu): Nemoj ići.

PETE: Sereš, Irene.

IRENE: Ne lažem.

PETE: Svejedno.

Irene sjedi s Mamom.

MAMA: Pa, još si mlada. Ne tako mlada kao što si bila prije pet godina, to je činjenica. Al' ne brini, naći ćeš ti nekog poštenog.

IRENE: Aha.

MAMA: I on neće karat okolo. Vjeruj mi, dušo, neće.

IRENE: O. K., šta, oćeš da ti kažem da je Pete našao drugu?

MAMA: Je l' je?

IRENE: Nije.

MAMA: Dušo, meni možeš reci istinu. Znaš da možeš.

IRENE: O. K., je.

MAMA: Znala sam!

Telefon zazvoni.

MAMA: Možda je Pete.

IRENE: Nemoj ići.

Irene drži Petea za ruku.

Irene drži Toma za ruku.

IRENE (Tomu): Nemoj ići.

TOM: Ne pripadam ovdje.

Sheila povraća.

IRENE: Doći ću sutra.

TOM: Nemoj.

Tom uđe u taksu. Irene ga ne pušta da zatvori vrata.

IRENE: O. K., možda ne sutra.

TOM: Nemoj uopće dolaziti.

IRENE: Zašto ne?

TOM: Jer sam ja tako rekao.

Sheila rukavom obriše usta.

Telefon ponovno zvoni. Mama ga pogleda. Sheila kreće prema telefonu.

MAMA: Muškarci to rade. Karaju uokolo.

Sheila se javi na telefon. Glas, to bi mogao biti glas Čovjeka Suncokreta.

ČOVJEK SUNCOKRET: Tražim svoju ženu.

MAMA: Je l' to Pete?

SHEILA: Nije.

MAMA: Naravno, zašto bi se trudio?

ČOVJEK SUNCOKRET: Moja žena, tražim je.

MAMA: Muškarci to rade. Karaju uokolo.

SHEILA: Nije tu.

ČOVJEK SUNCOKRET: Znam.

SHEILA: Pa zašto onda zovete? Samo zato da mi idete na živce?

MAMA: Svi su oni isti.

ČOVJEK SUNCOKRET: Bila je eksplozija plina. Neke cijevi su popucale. A plin, pa... Moja žena je bila tamo. Ja nisam. A rekla mi je više nego jednom, sto puta, rekla mi je, ajde stari, popravi te cijevi, eksplodirat će jednog dana. I jesu. I ona je bila tamo.

Sheila spusti slušalicu.

MAMA: Je l' to bio Pete na telefonu?

Pete kreće prema vratima.

IRENE: Nemoj sad otići.

PETE: Ti si ta koja odlazi, Irene.

Pete je otišao.

Irene se okrene prema Tomu.

IRENE: Nemoj sad otići.

Tom nježno pokušava zatvoriti vrata.

IRENE: Čekaj...

TOM: Ponestaje mi vremena.

Tom zatvori vrata. Taksu se odveze. Irene pogleda Sheilu.

SHEILA: Šta?

IRENE: Ništa.

PETE: Ništa. Nema više ništa o čemu bi se razgovaralo.

FRAGMENTI TOMA

Birtija. Telefon zvoni.

Tomova soba je prazna. Ne, nije. Novinar leži na Tomovu krevetu. Irene uđe. Plakala je.

NOVINAR: Želiš mi se pridružiti?

Telefon još uvijek zvoni.

NOVINAR: Ima dovoljno mjesta za oboje.

Irene odlazi u birtiju. Javi se.

PREMIJERE

PORTRET

FESTIVALI

RAZGOVOR I

POVODOM

OBELJITNICE

AKTUALNOSTI

VOK

HISTORIJS

MEDIJ

TEORIJA

NOVI PREVEDBI

NOVE KNJIGE

DRAME

IRENE: Da?

TOM: Irene, ti si?

IRENE: Tom?

TOM: Zovem da ti kažem...

IRENE: Aha?

TOM: Jesi ljuta?

Irene samo stoji na vratima.

IRENE: To je njegov krevet.

TOM: Nemoj biti ljuta.

IRENE: Nisam.

IRENE: Ne bi trebali ležati na njegovu krevetu.

NOVINAR: Dušo, nemojmo se sad svađati.

IRENE: Zašto si otišao iz kluba one večeri?

TOM: Samo mi je došlo tako.

IRENE: To je bio razlog?

Irene se približi krevetu.

IRENE: Zaprljat ćete plahte.

NOVINAR: Moгу ja skinuti cipele.

IRENE: Trebali bi vi skinuti cijelo tijelo.

Irene ga počne gurati s kreveta.

IRENE: To je bio razlog?

TOM: To, i činjenica da si ti ona koja sve vrijeme odlazi.

A na kraju, mene neće biti. I neću se vraćati.

Irene pusti Novinara.

IRENE: To je Tomov krevet.

NOVINAR: Gledajte, gospodice, Tom ga više neće trebati.

TOM: I neću se vraćati.

Irene sjedne na rub kreveta.

IRENE: Noge su vam u zraku.

NOVINAR: Nisam primijetio.

IRENE: Ovaj krevet je prekratak.

NOVINAR: Meni ne smeta.

IRENE: Tomu je smetalo.

Tišina. Novinar joj ponudi bocu rakije.

NOVINAR: Hoćete malo?

Irene uzme bocu i otpije iz nje.

NOVINAR: Bila je na na popustu.

IRENE: Pa ste kupili dvije?

NOVINAR: Ko ne bi? Gledajte, obično ne pijem. To jest, ne prije podneva.

IRENE: Dajte mi još malo.

Novinar joj da bocu i izvadi drugu iz kaputa.

NOVINAR: Znači, vi ste Tomova kći?

IRENE: Kći?

TOM: Irene, jesi još tamo?

IRENE: Aha, tu sam.

NOVINAR: Jeste li?

IRENE: Ne. Nisam njegova kći.

TOM: Volio bih te vidjeti. Mislim, ako nemaš ništa pametnije u planu.

IRENE: Nemam.

TOM: Sigurna si?

IRENE: Apsolutno.

IRENE: Nisam njegova kći.

Tišina. Ona pije rakiju. Potom ustane i ode do prozora.

IRENE: Vidite, mi smo bili, kako bi to rekla...

Novinar sjedne na krevet.

NOVINAR: Da?

TOM: Više ne pretpostavljaš?

IRENE: Naravno da pretpostavljam.

IRENE: Pa, imali smo neku vrstu veze koja je bila, pa, bila je pomalo neobična.

NOVINAR: Na koji način? Sori, ali ja sam novinar.

Irene se okrene prema njemu.

IRENE: Ne bi nikad pogodila.

NOVINAR: Dakle, vi i Tom, pa, nastavite.

IRENE: Mogu doć danas.

TOM: Ne.

IRENE: Još uvijek stignem, znaš.

TOM: Ne. Sutra je idealno.

IRENE: Onda ćemo tako, sutra.

Irene spusti slušalicu.

Irene legne na Tomov krevet.

IRENE: Tom je došao u našu kuću. U to sam vrijeme živjela s majkom i mi smo iznajmljivale sobu u potkrovlju, imala je stvarno lijep pogled, znate, i, pa, Tom je došao.

NOVINAR: Da?

IRENE: Sve se to dogodilo iznenada, mislim, obično mi se ne sviđaju stariji muškarci, znate? Ali Tom, Tom je bio poseban. I pričao mi je o toj djevojci koju je volio. Ja sam ga podsjećala na nju. A ona je poginula.

NOVINAR: Je l'?

IRENE: Nije vam to rekao?

NOVINAR: Možda mi vi možete reći.

IRENE: Aha, mogu vam reći.

Irene sjedne na krevet.

IRENE: Pa, otkud da počnem?

NOVINAR: Od početka.

SESTRA: Čovjek Suncokret, sjećaš se?

DOKTOR: Opet te zvao?

SESTRA: Ne. Ali ja sam napravila to.

DOKTOR: Šta si napravila?

SESTRA: Istu stvar. I dobro je.

DOKTOR: Šta je dobro?

SESTRA: Samo sam podigla slušalicu, okrenula broj i pričala. Lijepo je kad te neko sluša.

Irene stavi na stol kutiju za duhan.

MAMA: Je l' to za mene?

IRENE: Ne. To je Tom.

MAMA: Tom?

IRENE: Htio je da ga kremiraju.

MAMA: Kremiraju?

IRENE: Prestani ponavljati za mnom.

MAMA: To je Tom?

IRENE: Aha.

MAMA: Mogu ga vidjeti?

IRENE: Ne.

Sheila pride stolu za kojim sjede Doktor i Sestra.

DOKTOR: Možemo mi napokon naručit?

Mama očima fiksira kutiju.

MAMA: Ali... Bila si na njegovu sprovodu.

IRENE: Urna je prazna. Želio je da ga stavim u ovu kutiju za duhan i pošaljem u Rusiju.

MAMA: Rusiju?

IRENE: Rusiji s ljubavlju. Tako je rekao. Tamo je crkva i on želi da njegov pepeo pošaljem tamo.

Mama dodirne kutiju.

IRENE: Rekla sam ne.

MAMA: Samo ću zaviriti.

IRENE: Ne.

Sheila se vraća za stol Doktora i Sestre. Stavlja kapučino ispred Sestre.

SHEILA: Mislim da je oženjen.

SESTRA: Znam to.

SHEILA: I ostat će oženjen.

Sheila ispred Doktora stavlja espresso.

SHEILA: Vaš espresso.

Sheila se vraća za šank.

FRAGMENTI IRENE,

NARUČUJE KAPUČINO I NE PRAVI NI JEDAN

U birtiji. Sheila radi. Sestra i Doktor sjede za stolom. On više nema zavoj, ali mu je na čelu ožiljak. Za drugim stolom Novinar pije kavu, nešto zapisuje i osmjehuje se. Za trećim stolom sjede Mama i Irene. Na jednoj od stolica je pregača.

MAMA: Onda, reci mi, kako je bilo?

IRENE: O. K., pretpostavljam.

MAMA: Puno ljudi?

IRENE: Mama, to je bio sprovod, ne zabava.

MAMA: Pa, većina zabava na kojima sam ja bila bile su gore od sprovoda.

Doktor gleda jelovnik.

SESTRA: Onaj čovjek, znaš, onaj o kojem sam ti pričala?

DOKTOR: Ne.

MAMA: Lijepo. Lijepo da se vraćaš na fakultet.

IRENE: Aha.

MAMA: Iako si sad malo prestara za to.

IRENE: Aha, tako je, mama.

Sheila viče sa šanka.

SHEILA: Gotova ti je pauza!

Mama ustane.

MAMA: Dobro je da više ne radiš ovdje.

IRENE: Barem ti sad imaš posao.

MAMA: I teško ga je naći, vjeruj mi. Možda nisi trebala dat otkaz.

IRENE: Ali jesam.

MAMA: Nisam sigurna da je to bila pametna odluka.
Nisam sigurna.

Irene ništa ne kaže. Mama uzme pregaču, stavlja je oko struka.

MAMA: Želiš još jednu kavu?

IRENE: Ne, dobro sam. Baš dobro.

Mama ode do šanka. Irene pije kavu, gleda kroz prozor. Gleda život, onaj koji je pred njom.

Kraj i početak